

[Indenrigsministeren.]

ned i år, og det foreliggende lovforslag bygger på de forslag til forbedringer, som indenrigsministeriet har udarbejdet på grundlag af arbejdsgruppens arbejde.

Den væsentligste nydannelse bliver en regulering af tilskuddet i forhold til de geografiske variationer i det kommunale og amtskommunale pris- og lønniveau. At der eksisterer sådanne forskelle i priseniveauet, er konstateret af Danmarks Statistik ved en prisgeografisk undersøgelse foretaget i 1970. Forskellene i lønniveauerne hidrører i det væsentlige fra den stedtillægsordning, der findes i tjenestemændenes lønsystem, en ordning, der i øvrigt igen bygger på resultaterne af den føromtalte prisgeografiske undersøgelse. I lovforslaget er indeksene for priseniveauet og for lønniveauet vejet sammen til én indeks. De vægte, der er anvendt hertil, er beregnet på grundlag af en undersøgelse af amtskommunernes og kommunernes udgiftssammensætning. Den metode, der foreslås anvendt, sikrer, at pris- og lønreguleringen af udgiftsbehovet sker på et objektivt grundlag, altså således at den enkelte kommune og amtskommune ikke ved konkrete dispositioner kan påvirke størrelsen af det tilskud, der tilkommer den.

For det amtskommunale tilskud ændres kriteriet for de amtskommunale sygehusudgifter. Hidtil er 40 pct. af udgifterne blevet henført til kriteriet „antal personer i aldersklassen 0-49 år“, medens de resterende 60 pct. af udgifterne har været henført til kriteriet „antal personer i aldersklassen 50 år og derover“. Efterhånden er sygestatistikken imidlertid blevet så veludbygget, at det har været muligt at finde frem til et nyt kriterium, der giver en bedre beskrivelse af udgiftsbehovet inden for sygehusvæsenet, nemlig et beregnet antal senge dage.

I det kommunale tilskud foretages der to ændringer. Der indføres et nyt kriterium for kommunernes udgifter til boligsikring, og der skabes hjemmel for at foretage en korrektion af befolkningskriterierne for kommuner med en særlig kraftig befolkningstilvækst. Kommunernes udgifter til boligsikring er hidtil blevet henført til kriteriet „indbyggertallet“. Nu foreslås det at anvende et beregnet antal lejligheder i de enkelte kommuner som nyt kriterium. De gæl-

dende regler for opgørelse af kommunernes befolkningsandele har stillet vækstkommunerne ret ugunstigt i forhold til andre kommuner, når der er blevet gennemført refusionsbortfald mod kompensation ved tilskud efter udgiftsbehovskriterier. Årsagen er, at beregningen af tilskuddet efter udgiftsbehovskriterier af administrative grunde må bygge på folketal, der er opgjort mere end et år før begyndelsen af det regnskabsår, som tilskuddet vedrører. Herved vil en vækstkommunes tilskud blive ydet i forhold til et udgiftsbehov, der er mindre end behovet i det år, tilskuddet vedrører. Efter en ordning med procentrefusioner ville en vækstkommune få udbetalt tilskud i forhold til sit aktuelle udgiftsbehov. Det er foreslået, at befolkningsunderlaget kun skal forøges i kommuner med en befolkningsvækst på mere end 5 pct.

Lovforslaget vil, som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, kun medføre mindre forskydninger i tilskudsfordelingen. Alt i alt vil der blive overført et beløb af størrelsesordenen 100 mio. kr. fra provinsens kommuner og amtskommuner til hovedstadsområdet, hvilket må siges at være en ret beskeden virkning, når man har i erindring, at der gennem de seneste ændringer i byrdefordelingen er overført meget betydelige midler fra hovedstadsområdet til det øvrige land.

Udover de ændringer der her er redegjort for, foreslås en ændring i lovens kapitel I, således at det fremover bliver obligatorisk at offentliggøre ændringer i udligningsgrundlaget for det amtskommunale skattegrundlagstilskud. Dette er i øvrigt sket hidtil, samtidig med at indenrigsministeriet har meddelt kommunerne størrelsen af deres tilskud.

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets bemærkninger, hvori der er givet en mere udførlig beskrivelse dels af tilskudssystemet som sådant, dels af de ændringer, der foreslås gennemført.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig at fremsætte *for-
slag til lov om ændring af forskellige lovbe-
stemmelser som følge af omlægningen af det
kommunale regnskabsår til kalenderåret.*

[Indenrigsministeren.]

Omlægningen af det kommunale regnskabsår er et led i den kommunale regnskabsreform, som for nylig var til behandling i folketinget på grundlag af det af mig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse (lovforslag nr. 79, 3. behandling den 9. maj 1975).

Omlægningen af det kommunale regnskabsår, der forudsættes gennemført ved en ændring af kommunestyrelsesloven, nødvendiggør en række konsekvensændringer af lovbestemmelser under såvel indenrigsministeriets som andre ministeriers områder.

En række myndigheders og institutioners budgetlægning og regnskabsafleggelse bygger på forudsætningen om et kommunalt regnskabsår, der løber fra 1. april til 31. marts. Som følge af omlægningen af det kommunale regnskabsår til kalenderåret må der derfor gennemføres ændringer af frister og andre tidsbestemmelser i følgende love:

- Lov om kommunernes styrelse (havne-regnskaber)
- Lov om offentlige veje (vejregnskaber)
- Lov om kirkers bestyrelse (kirkekasser)
- Lov om folkekirkenes lønningsvæsen (præstelønningskasse, fællesfond og budgetsamråd).
- Lov om menighedsråd (menighedsråds-kassen)
- Lov om statstilskud til kulturhistoriske museer (tilskudsberegning til museer)
- Lov om statstilskud til kunstmuseer (regnskabsår og tilskudsberegning)
- Vandløbsloven (pumpelagsregnskaber m. v.).

Desuden forudsætter den kommunale ejendomsskattelov og kildeskatteloven, at kommunernes regnskabsår falder sammen med statens finansår. Omlægningen til kalenderåret medfører visse tekniske overgangsproblemer, der må løses ad lovgivningsvejen, men giver også anledning til ændringer af mere permanent karakter. For kildeskattelovens vedkommende muliggør omlægningen af regnskabsåret en forenkling af reglerne om statens afregning til kommunerne af det såkaldte forskelsbeløb, dvs. det beløb, hvormed de kommunale indkomstskatter m. v. overstiger det beløb, der i årets løb er udbetalt a conto fra kildeskattedirektoratet. For den kommunale ejendomsskatte-lovs vedkommende nødvendiggør omlæg-

ningen af regnskabsåret en tilsvarende omlægning af ejendomsskatteåret til kalenderåret samt en fremrykning af terminerne for kommunernes afregning af de amtskommunale ejendomsskatter.

Endelig giver omlægningen af det kommunale regnskabsår anledning til, at tidspunktet for ikrafttrædelsen af kommende ændringer i landets kommunale inddeling må forskydes fra 1. april til 1. januar.

De nævnte ændringer, hvoraf de fleste er af teknisk karakter, er efter aftale med de berørte ministerier indarbejdet i det nu fremsatte lovforslag. Af hensyn til sammenhængen med den kommunale regnskabsreform og budgetlægningen i kommuner m. v. i sommeren 1975 lægger regeringen vægt på, at lovforslaget kan færdigbehandles i indeværende folketingssamling.

Omlægningen af det kommunale regnskabsår giver i øvrigt anledning til en forskydning af valgperioden for amtsråd og kommunalbestyrelser samt til en ændring af tidspunktet for afholdelse af kommunevalg. Disse konsekvenser af omlægningen af det kommunale regnskabsår er for tiden genstand for overvejelse i indenrigsministeriet, og jeg regner med at kunne komme med et lovforslag i løbet af næste folketingsår.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

På Danmarks kommunistiske partis vegne skal jeg herved fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om midlertidigt huslejestop*, idet jeg henviser til forslaget og de ledsagende bemærkninger.

Udenrigsøkonomiministeren (Nørgaard):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *for-slag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af aftale om oprettelsen af en finansiel støttefond inden for Organisationen for økonomisk Samarbejde og Udvikling*.

Den 9. april 1975 undertegnedes aftalen om oprettelse af en finansiel støttefond for OECDs medlemslande i Paris. Fondens skal have en størrelse af 20 mia SDR svarende til ca. 25 mia dollars. De 20 mia SDR opdeles i kvoter. Danmark har en kvota på 240 mill. SDR (ca. 1,65 mia d. kr.).